

ÎNTUNECAT. RECE. MISTERIOS.
DAR NU ȘI CEL CARE VA SALVA PRINȚESA.
ÎN POVEȘTEA ASTA, PRINȚUL TREBUIE SALVAT.

PRINȚUL *de*
INIMĂ NEAGRĂ

MORGAN KANE

Minciuni, sacrificii și basme

CAPITOLUL I

Khalida Mocarmi

„Istoria își bate joc
de cei care n-o cunosc,
repetându-se.¹”

Acesta a fost citatul unui scriitor
celebru, pe care tata mi l-a repetat
încă de la vârsta de șase ani.

La vremea aceea, nu i-am înțeles
semnificația, dar timpul și maturitatea
m-au ajutat să văd dincolo de cuvinte.

Așa că am trecut la fapte.

Continental nostru – Isle of Tanliaki – nu a fost
întotdeauna în război cu Ege Territories. Ambele continente
aparțineau familiei regale Mocarmi, dar gemenii acesteia nu s-
au înțeles, așa că au împărțit *frățește* continentele. Însă asta nu
a potolit setea de putere al lui Conven, vrând să-și facă un
renume dincolo de familia sa. De peste 450 de ani, de la o
generație la alta, urmașii celor doi regi au dus războaie
sângeroase, fără niciun rezultat.

Acum, ultima urmașă legală a neamului Mocarmi sunt
eu, iar părinții mei s-au pregătit de un război pe care îl

¹ Citat al poetului Nicolae Iorga

consideră iminent încă de la nașterea mea. Așa-zisa pace nu ne-a adus decât atacuri sângeroase asupra oamenilor din diferite țări ale continentului. Atacuri în fața cărora nu puteam răspunde cu un război. Atacuri ce au lăsat-o pe Morana orfană.

Astfel că a fost necesar ca eu să-mi cunosc istoria. E parte din sângele meu. E o lecție pe care trebuie să o învăț. O haină pe care sunt nevoită s-o port.

Și mi-am asumat această responsabilitate, însă părinții mei au refuzat cu înverșunare, spunându-mi că nu mă pot sacrifica de dragul binelui suprem, întrucât sunt deja logodită.

Inspir adânc și-mi împletesc degetele cu ale Moranei. Cumva, am reușit să ne negociem libertatea, să îi convingem că suntem suficient de mature să luăm viața în piept și astfel am ajuns aici. În Rirwan, țara logodnicului meu, prințul Agnar.

— Deși am scris milioane de cuvinte în cărțile mele, simt că acum nu știu niciunul care să descrie ceea ce simt, mărturisește Morana emoționată.

Urmăresc cum înghite în sec, iar buzele pline îi tremură în încercarea de a spune ceva. Părul lung și negru se mișcă în adierea plăcută a vântului de toamnă, iar ea și-l așază cu delicatețe după ureche.

— Cunosc sentimentul, răspund privind-o.

O iubesc pe Morana și o consider sora mea. O iubesc atât de mult încât am negociat cu regele – fiindcă în acel punct nu mi mai era tată – să renunțe la logodnă pentru o alianță cu regele Conven, dușmanul continentului nostru.

— Am mai fost în mici expediții, dar niciuna nu se compară cu ceea ce vom face acum, rostește pusă pe gânduri, însă cu un surâs încântător pe buze.

Regele Conven i-a ucis părinții. Dezbină și cucerește. Asta își dorea. Să destabilizeze Insulele de Diamant și să o răpească pe Morana pentru o căsătorie cu fiul lui. Tatăl meu nu i-a permis, luând-o pe nepoata sa și ținând-o atât de bine

ascunsă, încât nimeni nu știe dacă moștenitoarea Insulelor de Diamant mai trăiește sau nu.

Ținta atacurilor lui Conven e Morana. Iar eu nu o să permit ca el să-i mai răpească ceva verișoarei mele.

— Asta e provocarea vieții. Cum naiba o să ne descurcăm noi ca studente normale?

Pufnesc și latin din cap, fiindcă noi am avut angajați pentru fiecare lucru, iar acum trebuie să ne descurcăm pe alocuri singure.

— M-am documentat, spune ceva ce chiar mă așteptam. Ca să părem ca restul, trebuie să lăsăm impresia că suntem independente, puternice și să dăm de înțeles, în mare parte, că știm ce să facem, chiar dacă greșim, strâmbă din nas și lasă puțin capul pe o parte.

— În principiu, să fim ca în celelalte vacanțe, chicotesc și primesc un cot în coaste.

— Sunt atâtea tipare de studenți, încât nu pot găsi ceva general valabil pentru toată lumea, îmi explică serioasă. Ideea e să părem că vrem să studiem și să fim prietenoase.

— Asta trebuie să facem. Cu accent pe trebuie, M.

Își dă ochii peste cap, iar eu râd și îmi mai bucur o dată ochii cu imaginea noului nostru cămin. Privesc clădirea cu două etaje, în formă de U, cum pare că strălucește sub lumina apusului. Piatra albă a Rirwanului face din pereții conacului o coală pe care un pictor s-a jucat cu câteva umbre, creând ființe supranaturale pe la colțurile lui pentru o apărare propice. Amestecul de alb aproape sclipitor, cu umbrele întunecate adăugate intenționat pentru a scoate în evidență ființele supranaturale sculptate, fac din acest conac o sursă de inspirație.

— Știi, ai putea crea o nouă serie de cărți pornind numai de la conacul ăsta, o aud cum mă tentează.

În urmă cu aproape trei ani, sătule de stat tot timpul cu nasul în cărți, am descoperit pasiunea pentru scriere. Eu iubesc

să scriu *Fantasy contemporan*, iar ea *ficțiune erotică*. Cam tot prin perioada aceea am început să ne răzvrătim împotriva regulilor impuse de părinți.

— Și o scrii tu? Pentru că eu sunt restantă cu trei cărți de finalizat din actuala serie.

Odată cu împlinirea vârstei de 16 ani, am început să scriem și să publicăm sub pseudonim – scumpa noastră libertate literară – eu am publicat un *Soft Fantasy*, ea un *Romance* cu adolescenți.

— Dacă aș avea măcar pe sfert imaginația ta întunecată și nelimitată, fii sigură că aș face-o.

Și o cred. Mereu i-a plăcut partea asta a mea – visătoare, ruptă de realitate, tocmai pentru că ea nu reușea niciodată să treacă peste pragul rațiunii. Îi e teamă de greșeli.

— Mă tem că timpul pentru pasiunea mea se va reduce substanțial acum. Iar după încoronare, mi-e greu să cred că voi mai publica ceva, rostesc cu amărăciune, pentru că scrisul e refugiul meu.

Așază un braț după umerii mei și mă trage mai aproape de ea. Cu vreo zece centimetri mai înaltă decât mine, mereu mă ascund la pieptul ei. Iar acum am nevoie. Dacă ea are libertatea de a alege cu cine să se căsătorească, eu am deja viitorul trasat.

Ori alegerea părinților, ori sacrificiul decis de mine.

— Poate logodnicul tău e un drăguț și o să te susțină în pasiunea ta, încearcă să mă încurajeze cu un zâmbet larg și o fluturare din gene.

— Poate...

Morana crede că am venit aici pentru a-l cunoaște pe Agnar. Ceea ce nu e deloc fals, dar nici întru totul adevărat. Am venit aici să dau o șansă reală acestui aranjament. Dacă vom ajunge să ne îndrăgostim unul de celălalt, atunci nimic nu se va schimba. Însă, dacă Agnar se dovedește a fi cineva pe care nu l-aș putea iubi, înțelegerea cade, iar eu o să aranjez o căsătorie

MORGAN KANE

SERIA R4 VOL. I

PRINȚUL DE INIMĂ NEAGRĂ

PRINȚESA MOCARMI A FOST ȚINUTĂ ASCUNSĂ DE OCHII OAMENILOR PENTRU PROPRIA PROTECȚIE. NIMENI NU ȘTIE CUM ARATĂ. ÎNSĂ EA LUPTĂ PENTRU PROPRIA LIBERTATE, NEGOCIIND CU REGELE - TATĂL EI - ȘI ASTFEL AJUNGE SĂ FIE STUDENTĂ SUB ACOPERIRE LA UNIVERSITATEA ATRANA.

SCOPUL PRINȚESEI E SĂ CUNOASCĂ BĂRBATUL CU CARE ESTE LOGODITĂ ÎN SECRET.

DEȘI SE MINTE SINGURĂ CĂ NU ARE NEVOIE DE IUBIRE, KHALIDA VISEAZĂ LA O DRAGOSTE CA ÎN BASME. SPERĂ, ÎN ADÂNCUL SUFLETULUI EI, SĂ O GĂSEASCĂ ALĂTURI DE AGNAR - PRINȚUL MOȘTENITOR AL RIRWANULUI ȘI LOGODNICUL SĂU.

DAR ESTE RAPID DEZAMĂGITĂ.

DUR. RECE. EGOIST. AROGANT.

PRINȚUL ESTE FIX CEEA CE EA DETESTĂ.

TOATE ACESTEA ÎNSĂ, NU FAC DECÂT SĂ O DETERMINE SĂ ÎI AFLE ADEVĂRATA POVESTE.

EL O PROVOACĂ, EA ACCEPTĂ.

EL CÂȘTIGĂ, EA NEGOCIAZĂ.

EL O VREA A LUI, EA PIERDE.

ȘI AJUNGE SĂ SE ÎNDRĂGOSTEASCĂ DE ÎNTUNERICUL DIN JURUL LUI.

ÎNSĂ SECRETELE PE CARE AGNAR SE LUPTĂ SĂ LE ASCUNDĂ IES LA SUPRAFAȚĂ, ȘI EA REALIZEAZĂ CĂ ARE DOUĂ OPȚIUNI. SĂ RENUNȚE LA EL SAU SĂ ÎL SALVEZE.

NU DE DUȘMANI, CI DE EL ÎNSUȘI.

ROYAL INK BOOKS

